

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อศึกษาอัตราการตอบแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์ เกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศที่มีระดับความไวต่อความรู้สึกแตกต่างกัน ในนิสิตนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน มีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาของรัฐสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครฯ ระดับปริญญาตรี จำนวน 9 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ,มหาวิทยาลัยศิลปากร, มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตประสานมิตร) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง ที่กำลังศึกษาอยู่ ในปีการศึกษา 2537 จำนวนทั้งสิ้น 82371 คน

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางฮามาเน (อ้างถึงใน อุกุมพร จามรมาน, 2532) ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% กำหนดความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 892 คน จึงได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เป็นจำนวน 960 คน เพื่อให้เหมาะสมกับการจัดกลุ่มย่อยของการวางแผนการทดลอง ซึ่งจะแบ่งกลุ่มย่อยทั้งหมด 12 กลุ่ม กลุ่มละ 80 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) ดังนี้

ชั้นที่ 1 จัดนิสิตนักศึกษาทั้ง 9 มหาวิทยาลัย แยกเป็น 4 สาขา ดังนี้

สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ (จุฬาฯ) นิติศาสตร์ (จุฬาฯ) นิเทศศาสตร์ (จุฬาฯ) พาณิชยศาสตร์และการบัญชี (จุฬาฯ) รัฐศาสตร์ (จุฬาฯ) เศรษฐศาสตร์ (จุฬาฯ) ศึกษาศาสตร์ (ม.ก.) เศรษฐศาสตร์ (ม.ก.) สังคมศาสตร์ (ม.ก.) นิติศาสตร์ (ม.ธ.) พาณิชยศาสตร์และการบัญชี (ม.ธ.) รัฐศาสตร์ (ม.ธ.) เศรษฐศาสตร์ (ม.ธ.) สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ (ม.ธ.) วารสารศาสตร์และสื่อสาร (ม.ธ.) ศึกษาศาสตร์ (มศว.) สังคมศาสตร์ (มศว.) พลศึกษา (มศว.) ศึกษาศาสตร์ (ศิลปากร)

สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ (จุฬาฯ) สถาปัตยกรรม (จุฬาฯ) อักษรศาสตร์ (จุฬาฯ) มนุษยศาสตร์ (ม.ก.) ศิลปศาสตร์ (ม.ธ.) มนุษยศาสตร์ (มศว.) จิตรกรรมประติมากรรม (ศิลปากร) สถาปัตยกรรม (ศิลปากร) โบราณคดี (ศิลปากร) มัณฑนศิลป์ (ศิลปากร) อักษรศาสตร์ (ศิลปากร)

สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ (จุฬาฯ) วิทยาศาสตร์ (ม.ก.) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ม.ธ.) วิทยาศาสตร์ (มหิดล) วิทยาศาสตร์ (มศว.) วิทยาศาสตร์ (ศิลปากร)

สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ได้แก่ คณะทันตแพทย (จุฬาฯ) แพทยศาสตร์ (จุฬาฯ) เกษศาสตร์ (จุฬาฯ) วิศวกรรม (จุฬาฯ) สัตวแพทยศาสตร์ (จุฬาฯ) พยาบาล (สถาบันสมทบ จุฬาฯ) เกษตร (ม.ก.) ประมง (ม.ก.) วนศาสตร์ (ม.ก.) วิศวกรรม (ม.ก.) สัตวแพทยศาสตร์ (ม.ก.) อุตสาหกรรมเกษตร (ม.ก.) วิศวกรรม (ม.ธ.) แพทยศาสตร์ศิริราช (มหิดล) แพทยศาสตร์รามา (มหิดล) เกษศาสตร์ (มหิดล) ทันตแพทย (มหิดล) เทคโนโลยีการแพทย์ (มหิดล) สาธารณสุข

(มหิดล) พยาบาล (มหิดล) วิศวกรรม (มหิดล) แพทยศาสตร์ (มศว.) เกษีษศาสตร์ (ศิลปากร) วิศวกรรม (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง) วิศวกรรม (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี) วิศวกรรม (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ) วิทยาศาสตร์ประยุกต์ (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ)

ขั้นที่ 2 เลือกคณะที่มีลักษณะการเรียนใกล้เคียงกันมากที่สุด สาขาละ 6 คณะ ดังนี้

สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ (จุฬาฯ) สังคมศาสตร์ (ม.ก.) ศึกษาศาสตร์ (มศว.) ศึกษาศาสตร์ (ม.ก.) ศึกษาศาสตร์ (ศิลปากร) สังคมศาสตร์ (มศว.)

สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ (ม.ก.) ศิลปศาสตร์ (ม.ธ.) อักษรศาสตร์ (จุฬาฯ) มนุษยศาสตร์ (มศว.) อักษรศาสตร์ (ศิลปากร) ศิลปกรรมศาสตร์ (จุฬาฯ)

สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ (จุฬาฯ) วิทยาศาสตร์ (มก.) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (มธ.) วิทยาศาสตร์ (มหิดล) วิทยาศาสตร์ (มศว.) วิทยาศาสตร์ (ศิลปากร)

สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ได้แก่ คณะวิศวกรรม (ม.ก.) วิศวกรรม (จุฬาฯ) วิศวกรรม (ม.ธ.) วิศวกรรม (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง) วิศวกรรม (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ) วิศวกรรม (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี)

ขั้นที่ 3 ทำ Random Assignment ในแต่ละสาขา โดยจับสลากตามตัวแปรที่ศึกษา คือ แบบสอบถามประเด็นเรื่องเพศ ที่มีระดับความไวต่อความรู้สึกแตกต่างกัน 3 ฉบับ สุ่มตัวอย่างฉบับละ 2 คณะ ได้ผลดังนี้

สาขาสังคมศาสตร์

- ฉบับที่ 1 ครุศาสตร์ (จุฬาฯ) ศึกษาศาสตร์ (ม.ก.)
- ฉบับที่ 2 สังคมศาสตร์ (มธ.) ศึกษาศาสตร์ (ศิลปากร)
- ฉบับที่ 3 ศึกษาศาสตร์ (มศว.) สังคมศาสตร์ (มศว.)

สาขามนุษยศาสตร์

- ฉบับที่ 1 มนุษยศาสตร์ (ม.ก.) มนุษยศาสตร์ (มศว.)
- ฉบับที่ 2 ศิลปศาสตร์ (มธ.) อักษรศาสตร์ (ศิลปากร)
- ฉบับที่ 3 อักษรศาสตร์ (จุฬาฯ) ศิลปกรรมศาสตร์ (จุฬาฯ)

สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์

- ฉบับที่ 1 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (มธ.) วิทยาศาสตร์ (ศิลปากร)
- ฉบับที่ 2 วิทยาศาสตร์ (จุฬาฯ) วิทยาศาสตร์ (ม.ก.)
- ฉบับที่ 3 วิทยาศาสตร์ (มหิดล) วิทยาศาสตร์ (มศว.)

สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์

- ฉบับที่ 1 วิศวกรรม (ม.ก.) วิศวกรรม (พระจอมเกล้า
พระนครเหนือ)
- ฉบับที่ 2 วิศวกรรม (พระจอมเกล้าลาดกระบัง) วิศวกรรม
(มธ.)
- ฉบับที่ 3 วิศวกรรม (จุฬาฯ) วิศวกรรม (พระจอมเกล้าธนบุรี)

ขั้นที่ 4 สุ่มตัวอย่างแบบง่ายตามสัดส่วนเพศในแต่ละคณะ เฉพาะนิสิตนักศึกษา
ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 3 คณะละ 40 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่าง 960 คน

การกำหนดเจาะจงนิสิตนักศึกษา ปีที่ 3 เนื่องจากความแตกต่างของ
ชั้นปีทำให้มีประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน จะมีผลต่อการแสดงออก อาจมีผล
ต่ออัตราตอบกลับของแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และจากการวิจัยของโจเซฟและคอฟแมน
(Joseph, Kauffman, อ้างถึงใน วิลลา ทเวทส์ดีน ฌ อุษุชยา, 2527 : 28)
ได้สรุปลักษณะของนิสิตนักศึกษาดังนี้

ปีหนึ่ง นิสิตจะรู้สึกตื่นเต้น สนใจต่อทุก ๆ สิ่งรอบด้านไม่ว่าจะเป็น
กิจกรรมการเรียน หรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัยมีความตั้งใจในการศึกษา ออยากเรียน
และปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจะสนิทสนม และเชื่อฟังคำสั่งสอนของ
อาจารย์

ปีสอง ไม่ค่อยพอใจครูบาอาจารย์ เริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้ง และ
เป็นปฏิปักษ์ต่อมหาวิทยาลัย มีความรู้สึกที่ตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น

ปีสาม มักจะสงบเงียบ ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อน มีความเฉยเมยต่อ
สังคมมหาวิทยาลัย และต่อการเรียน อาจมีความคิดที่จะเริ่มมีเพื่อนต่างเพศ

ปีสี่ ไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มักจะเริ่มสนใจ
เกี่ยวกับการงานการศึกษาต่อ และความก้าวหน้าในอนาคต

จะเห็นว่า นักศึกษาปี 3 เริ่มมีความคิดที่จะมีเพื่อนต่างเพศ ซึ่งเป็น
ส่วนหนึ่งของประเด็นเรื่องเพศ สอดคล้องกับคำแนะนำการใช้แบบสอบถาม ควรให้
กลุ่มตัวอย่างสนใจและมีความรู้ในเนื้อหาที่จะตอบ ซึ่งเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยเลือก
นักศึกษาปี 3 เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามสาขาวิชา และประเภทแบบสอบถาม

สาขาวิชา	แบบสอบถาม ฉบับที่ 1		แบบสอบถาม ฉบับที่ 2		แบบสอบถาม ฉบับที่ 3		รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
	สังคมศาสตร์	30	50	20	60	26	
มนุษยศาสตร์	15	65	7	73	31	49	240
วิทยาศาสตร์บริสุทธิ์	16	64	36	44	27	53	240
วิทยาศาสตร์ประยุกต์	73	7	66	14	69	11	240
รวม	134	186	129	191	153	167	960

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

- แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ แต่ละฉบับจะแตกต่างกันในลักษณะเนื้อหา ซึ่งเป็นประเด็นเรื่องเพศ ที่มีระดับความไวต่อความรู้สึกแตกต่างกันจากน้อยไปมาก ดังนี้
- ฉบับที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกคู่ครองและการคบเพื่อนต่างเพศ
- ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และพฤติกรรมรักร่วมเพศ
- ฉบับที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับอารมณ์ทางเพศ และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

โดยควบคุมลักษณะและการบริหารแบบสอบถาม ให้เหมือนกัน ทั้ง 3 ฉบับ ดังนี้

1. กำหนดจำนวนข้อคำถามเท่ากัน แบบสอบถามแต่ละฉบับ ประกอบด้วย 2 ตอน
 - ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ จำนวน 4 ข้อ
 - ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถาม จำนวน 40 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น แบบมาตราประมาณค่า แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นสนับสนุนหรือสอดคล้องกับข้อความนั้นเป็นอย่างมาก

เห็นด้วย หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นสนับสนุนหรือสอดคล้องกับข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นที่เป็นกลาง กล่าวคือยังตัดสินใจไม่ได้ว่ามีความคิดเห็นสนับสนุนหรือขัดแย้งกับข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นไม่สนับสนุนหรือขัดแย้งกับข้อความนั้นเป็นอย่างมาก

2. ผู้ตอบไม่ต้องระบุชื่อ เพราะจากการศึกษาของ สุภาพร โภเชิงกุล (2522) พบว่า อัตราการตอบกลับของแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ในกลุ่มตัวอย่างประชากร ครู-อาจารย์สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ผู้ตอบไม่ต้องระบุชื่อจะสูงกว่า การระบุชื่อผู้ตอบ ถ้าเป็นคำถามที่มีอิทธิพลสะท้อนต่อผู้ตอบ

3. ลักษณะของจดหมายนำจะไม่เจาะจงผู้ตอบเพราะจากงานวิจัยของ Andreason (quoted in Kanuk, 1975) ได้สรุปไว้ว่า ถ้าใช้จดหมายนำที่เป็นการเจาะจงตัวผู้ตอบถึงแม้จะทำให้คำมั่นสัญญาว่าจะปฏิบัติตามข้อผู้ตอบ ผู้ตอบจะไม่ค่อยมั่นใจ มีผลทำให้อัตราการตอบลดลง

4. สีของแบบสอบถาม ใช้สีเขียวเพราะจากรายงานของ วิไลวรรณ ศากรวิมล (2523) ที่ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างครู - อาจารย์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม

สามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตการศึกษา 1 พบว่าอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามที่พิมพ์ด้วยกระดาษสีขาว จะน้อยกว่าสีเขียว หรือสีฟ้า

5. คิดแสดมภ์พร้อมเขียนที่อยู่ ลงบนแบบสอบถามสำหรับการตอบกลับคืน ซึ่ง Ferris ได้ทดลองพบว่า มีอัตราการตอบกลับของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่ากลุ่ม ตัวอย่างที่ไม่ได้แนบซอง และแสดมภ์ไปด้วย (Ferris, Quoted in Linsky, 1975)

6. ไม่กำหนดวันส่งกลับ เขียนโปรดส่งคืนเร็วที่สุดทั้งนี้เพราะมีผู้กล่าวไว้เรื่องกลยุทธ์ในการทำให้อัตราการตอบสูง ควรระบุเป็น "โปรดส่งคืนให้เร็วที่สุด" มากกว่าการระบุวันที่แน่นอน (อุทุมพร จามรมาน, 2530)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ มีดังนี้

1. ศึกษาข้อเขียน หนังสือ วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องเพศ
2. กำหนดกรอบและประเด็นหลักในแต่ละเนื้อหา
 - 2.1 การเลือกคู่ครอง
 - 2.1.1 หลักสำคัญของการเลือกคู่ครอง
 - 2.1.2 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกคู่ครอง
 - 2.1.3 วิธีการเลือกคู่ครอง
 - 2.2 การคบเพื่อนต่างเพศ
 - 2.2.1 ประโยชน์ของการคบเพื่อนต่างเพศ
 - 2.2.2 ข้อควรปฏิบัติในการคบเพื่อนต่างเพศ
 - 2.3 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
 - 2.3.1 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
 - 2.3.2 ข้อดีข้อเสียของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
 - 2.4 พฤติกรรมรักร่วมเพศ
 - 2.4.1 การยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทย
 - 2.4.2 ปัญหาที่พบจากพฤติกรรมรักร่วมเพศ

2.5 อารมณ์ทางเพศ

2.5.1 ธรรมชาติของอารมณ์ทางเพศ

2.5.2 การกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

2.5.3 การระบายอารมณ์ทางเพศ

2.5.4 ปัญหาที่เกิดจากอารมณ์ทางเพศ

2.6 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

2.6.1 วิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

2.6.2 ข้อดีและข้อเสียของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

2.6.3 ข้อควรปฏิบัติในการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

3. จัดทำตารางโครงสร้างของแบบสอบถาม 3 ฉบับ

ตารางที่ 3 โครงสร้างแบบสอบถามฉบับที่ 1

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	หน้าหลัก	จำนวนข้อ
1. การเลือกคู่ครอง	1.1 หลักสำคัญของการเลือกคู่ครอง	33	13
	1.2 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกคู่ครอง	12	5
	1.3 วิธีการเลือกคู่ครอง	5	2
2. การคบเพื่อนต่างเพศ	2.1 ประโยชน์ของการคบเพื่อนต่างเพศ	7	3
	2.2 ข้อควรปฏิบัติในการคบเพื่อนต่างเพศ	23	17
รวม		100	40

ตารางที่ 4 โครงสร้างแบบสอบถามฉบับที่ 2

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	น้ำหนัก	จำนวนข้อ
1. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน แต่งงาน	1.1 สาเหตุของการมีเพศ สัมพันธ์ก่อนแต่งงาน	28	11
	1.2 ข้อดีข้อเสียของการมี เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน	22	9
2. พฤติกรรมรักร่วมเพศ	2.1 การยอมรับพฤติกรรม รักร่วมเพศในสังคมไทย	30	12
	2.2 ปัญหาที่พบจากพฤติกรรม รักร่วมเพศ	20	8
รวม		100	40

ตารางที่ 5 โครงสร้างแบบสอบถามฉบับที่ 3

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย	หน้า	จำนวนข้อ
1. อารมณ์ทางเพศ	1.1 ชรรมชาติของอารมณ์เพศ	18	7
	1.2 การกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	7	3
	1.3 การระบายอารมณ์ทางเพศ	7	3
	1.4 ปัญหาที่เกิดจากอารมณ์เพศ	18	4
2. การสำเร็จ ความใคร่ด้วย ตนเอง	2.1 วิธีสำเร็จความใคร่ด้วย ตนเอง	7	3
	2.2 ข้อดีและข้อเสียของการสำเร็จ ความใคร่ด้วยตนเอง	15	6
	2.3 ข้อควรปฏิบัติในการสำเร็จ ความใคร่ด้วยตนเอง	28	11
รวม		100	40

4. นำประเด็นที่กำหนดไว้ในข้อ 3 มาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานที่พัก และสถานศึกษาระดับมัธยมตอนปลาย

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ในประเด็นเรื่องเพศที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามแต่ละฉบับ จำนวน 40 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว พร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหา และตารางโครงสร้างร่างไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน (ดูรายชื่อที่ภาคผนวก ข.) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาความเหมาะสมของภาษาในข้อคำถามได้รับคำแนะนำ ชี้แนะปรับเปลี่ยนบางส่วนของตารางโครงสร้างร่างและข้อคำถามตามรายละเอียดในภาคผนวก ข.

การตรวจสอบระดับความไวต่อความรู้สึกของแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับ ใช้หลักเกณฑ์การประเมินแบบสอบถามที่ไวต่อความรู้สึก คือแบบสอบถามที่มีคำถาม หรือเนื้อหาที่ทำให้ผู้ตอบลังเลที่จะตอบ ไม่ค่อยกล้าตอบ อาจขัดแย้งกับความเชื่อ หรือเกรงว่าคำตอบจะมีผลสะท้อน ทำให้ผู้อื่นมองผู้ตอบในทางลบ ผลการประเมินเปรียบเทียบระดับความไวต่อความรู้สึกของแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับ จากผู้เชี่ยวชาญ 10 ท่าน มีความคิดเห็นตรงกันว่า แบบสอบถามฉบับที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา การเลือกคู่ครองและการคบเพื่อนต่างเพศ มีความไวต่อความรู้สึกน้อยที่สุด ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 ท่าน มีความเห็นว่าแบบสอบถามฉบับที่ 2 ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีความไวต่อความรู้สึกปานกลาง และแบบสอบถามฉบับที่ 3 ประกอบด้วยเนื้อหา อารมณ์เพศ และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง มีความไวต่อความรู้สึกมากที่สุด มีผู้เชี่ยวชาญเพียง 2 ท่าน ที่ไม่ค่อยแน่ใจว่า แบบสอบถามฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 มีความไวต่อความรู้สึกแตกต่างกันชัดเจน

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจน และความเหมาะสมของภาษา พร้อมทั้งตรวจสอบระดับความไวต่อความรู้สึกของแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับ โดยนำไปทดลองกับนิสิต

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 คน คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จำนวน 3 คน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 2 คน คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน เป็นชาย 4 คน หญิง 6 คน ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการแก้ไข เกี่ยวกับข้อคำถาม แต่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามที่น่าสนใจ กระตุ้นความอยากตอบ ใช้เวลาตอบแบบสอบถามฉบับที่ 1 เฉลี่ย 6.47 นาที แบบสอบถามฉบับที่ 2 เฉลี่ย 10 นาที แบบสอบถามฉบับที่ 3 เฉลี่ย 6.78 นาที ผลการประเมินระดับความไวต่อความรู้สึกของแบบสอบถาม 3 ฉบับพบว่า นิสิตนักศึกษาหญิง 6 คน มีความเห็นว่าแบบสอบถามฉบับที่ 1 มีความไวต่อความรู้สึกน้อยที่สุด และแบบสอบถามฉบับที่ 3 มีความไวต่อความรู้สึกมากที่สุด ส่วนนิสิตนักศึกษาชาย 4 คน มีความเห็นว่า แบบสอบถามฉบับที่ 1 มีความไวต่อความรู้สึกน้อยที่สุด ส่วนแบบสอบถามฉบับที่ 2 และ 3 นั้น มีนิสิตนักศึกษาชาย 3 คน มีความเห็นว่าแบบสอบถามฉบับที่ 3 มีความไวต่อความรู้สึกมากที่สุด มีเพียง 1 คนเท่านั้นที่มีความเห็นว่าฉบับที่ 2 มีความไวต่อความรู้สึกมากที่สุด

7. ตรวจสอบระดับความไวต่อความรู้สึกของแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับกับกลุ่มอาจารย์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องเพศจำนวน 6 ท่านเป็นศึกษานิเทศก์ 3 ท่าน เป็นอาจารย์สอนวิชาคณิตศาสตร์ 3 ท่าน ผลการประเมินระดับความไวต่อความรู้สึกของแบบสอบถาม 3 ฉบับ พบว่ามีความเห็นตรงกันทั้ง 6 ท่านให้แบบสอบถามฉบับที่ 1 มีระดับความไวต่อความรู้สึกน้อยที่สุด แบบสอบถามฉบับที่ 2 มีระดับความไวต่อความรู้สึกปานกลาง และแบบสอบถามฉบับที่ 3 มีระดับความไวต่อความรู้สึกมากที่สุด

8. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ส่งแบบสอบถามพร้อมกัน 960 ฉบับ ในวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2537 เวลา 11.00 น. ไปยังกลุ่มตัวอย่างที่มหาวิทยาลัย ตามคณะสาขาวิชาของกลุ่มตัวอย่าง โดยลงทะเบียนจดหมายที่มีแบบสอบถามทั้งหมด เพื่อป้องกันการสูญหาย จดหมายนำเป็นส่วนหนึ่งของแบบสอบถาม ติดแสตมป์ จ่าหน้าซอง ชื่อ ที่อยู่ของผู้วิจัย บนแบบสอบถามเพื่อสะดวกในการตอบรับ กำหนดรหัสบนแบบสอบถามทุกฉบับ เพื่อจะได้ทราบว่าได้ข้อมูลกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างใด และกลุ่มตัวอย่างใดยังไม่ตอบกลับคืนมา ให้เวลา 3 อาทิตย์ วันครบกำหนด คือ วันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2537 ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 270 ฉบับ

2. ส่งจดหมายตาม 1 ครั้ง หลังวันครบกำหนด ไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา มีจำนวนทั้งหมด 690 ฉบับ โดยไม่ได้แนบแบบสอบถามไปให้ใหม่ ส่งจดหมายตามพร้อมกันทุกฉบับในวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2538 เวลา 11.00 น. ให้เวลา 2 อาทิตย์ วันครบกำหนดคือ วันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2538 ได้รับแบบสอบถามเพิ่มอีกจำนวน 36 ฉบับ

3. รวบรวมจำนวนจดหมายที่ตอบกลับคืนมาทั้งหมด ภายใน 5 อาทิตย์ หลังจากวันส่งครั้งแรก เป็นจำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น 306 ฉบับ

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง วิเคราะห์โดยใช้สถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. หาอัตราการตอบของแต่ละกลุ่มการทดลอง เป็นสัดส่วนความถี่ (Proportion) และร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$1.1 \quad P = \frac{\sum f}{N}$$

โดย P คือ สัดส่วนความถี่ของการตอบแบบสอบถาม

f คือ จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน

N คือ จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

$$1.2 \quad P_o = p \times 100$$

โดย P_o คือ ร้อยละของการตอบแบบสอบถาม

2. ทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนความถี่ระหว่างกลุ่ม โดยใช้สถิติไคสแควร์
ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของสัดส่วน (χ^2 - test of Homogeneity Proportion)
(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2533)

$$\text{จากสูตร} \quad \chi^2 = \sum \frac{(O - E)^2}{E}$$

O คือ จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน

E คือ จำนวนแบบสอบถามที่คาดหวัง

3. ถ้าทดสอบในข้อ 2 พบความแตกต่างของสัดส่วนความถี่ของแบบสอบถามที่
ส่งกลับคืนทางไปรษณีย์จะทดสอบภายหลัง (Post-hoc Analysis) โดยใช้การจับคู่เปรียบเทียบ
(Paired Comparison) (ดิเรก ศรีสุโขทัย, 2530)

$$Z = \frac{\hat{\psi}_i}{\sqrt{SE^2 \hat{\psi}_i}}$$

$\hat{\Psi}_i$ หมายถึง ผลต่างคู่ที่เปรียบเทียบ
 $SE^2 \hat{\Psi}_i$ หมายถึง ผลบวกของ pq ของกลุ่มที่เปรียบเทียบ
 n

โดยที่ p หมายถึง สัดส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามกลับคืน
 q หมายถึง สัดส่วนของผู้ไม่ตอบแบบสอบถามกลับคืน $(1-P)$
 n หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มที่เปรียบเทียบ

และใช้ค่าวิกฤติ Z ในการตัดสินใจทดสอบแต่ละคู่ด้วยเกณฑ์ของ Marascuilo's
 $\sqrt{(1-\alpha) X^2_{k-1}}$ เมื่อ k คือ จำนวนกลุ่มทั้งหมด